

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ: Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ Κ.Θ.Β.Ε ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗ VWOMAN

vwoman.gr/asterios-peltekis-o-kallitexnikos-dieuthintdis-tou-ktbe-moirazetai-tis-skepseis-tou/

VWOMAN

9 Φεβρουαρίου 2023

Ο Καλλιτεχνικός διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την αρχή της θητείας του αλλά και τον πρωταγωνιστικό ρόλο στον «Κατά φαντασίαν ασθενή» του Μολιέρου, κάνει τον απολογισμό του, μοιράζεται το όραμά του και μιλά για τη Θεσσαλονίκη και το θέατρο που τόσο αγαπά.

Της Σοφίας Αποστολίδου

Ο Αστέριος Πελτέκης είναι ένας άνθρωπος που είναι αδύνατον να σταματήσει να μας εντυπωσιάζει και να μας εκπλήσσει με την αύρα του, την ευγένεια του, το ήθος του, την καλλιέργεια του, το σπάνιο ταλέντο του, το όραμα του, τον τρόπο που δουλεύει για να το πετύχει, πάνω από όλα για το φως που εκπέμπει ως άνθρωπος, ως καλλιτέχνης και ως ηθοποιός. Εδώ και ένα χρόνο κάθεται στο τιμόνι του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, του θεάτρου στο οποίο και ο ίδιος φοίτησε, και είναι ο πρώτος καλλιτεχνικός διευθυντής που αναδείχτηκε μέσα από ανοιχτή διαδικασία. Όραμα του να δημιουργήσει ένα θέατρο ανοιχτό για όλους και σε όλους. Κάτι που με σκληρή δουλειά και μεθοδικότητα έχει καταφέρει ήδη να επιτύχει καθώς οι αίθουσες του Κ.Θ.Β.Ε. είναι γεμάτες. Παρόλο το απαιτητικό του πρόγραμμα, έχει βρει χρόνο να εκπονήσει και την διδακτορική του διατριβή! Καθώς και τη συγγραφή ενός βιβλίου πάνω στην υποκριτική μέθοδο που ο ίδιος διδάσκει εδώ και δεκαπέντε χρόνια στις δραματικές σχολές. Όσο για το πώς τα καταφέρνει; Η διαχείριση του χρόνου είναι ένα πλεονέκτημα που διαθέτει, όπως εκμυστηρεύτηκε στη Vwoman. Και οι δράσεις του Αστέριου Πελτέκη δεν σταματούν εδώ. Ο πολυσχιδής διευθυντής του Κ.Θ.Β.Ε. ετοιμάζεται να ανέβει και στην σκηνή του θεάτρου, κρατώντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο στον «Κατά Φαντασίαν Ασθενή» του Μολιέρου. «Ένας χρόνος απουσίας από θέατρο είναι πολύς για έναν ηθοποιό», ανέφερε στη Vwoman χαρακτηριστικά. Η συνομιλία μας πραγματοποιήθηκε κάπου ανάμεσα στις πρόβες και στις αμέτρητες υποχρεώσεις που έχει ως καλλιτεχνικός διευθυντής του Κ.Θ.Β.Ε. Όμως η φωνή του μετέδιδε μία μοναδική γαλήνη και ηρεμία που έρχεται σε απόλυτη διαστολή με τον δυναμισμό που εκπέμπει επί σκηνής όταν μεταλλάσσεται ενσαρκώνοντας διαμετρικά αντίθετα ρόλους, από τον πατέρα του «Χαράλαμπου» στο «Maestro» του Χριστόφορου Παπακαλιάτη, μέχρι τον «Αργκάν» στον «Κατά φαντασίαν Ασθενή» που ανυπομονούμε να τον απολαύσουμε. Ο Αστέριος Πελτέκης συγκινήθηκε μιλώντας για τις πρώτες του αναμνήσεις που έχει από το Κ.Θ.Β.Ε.. Μοιράστηκε το απίστευτο περιστατικό που συνέβη όταν έδινε εξετάσεις. Μίλησε για την πόλη του, τη Θεσσαλονίκη, που τόσο αγαπά και το όραμα του για το Κ.Θ.Β.Ε. Έκανε τον απολογισμό

του για τον έναν χρόνο θητείας και φυσικά μας προσκάλεσε στις παραστάσεις του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και στον «Κατά φαντασίαν ασθενή», όπου ο ίδιος θα πρωταγωνιστεί.

Είστε ένας άνθρωπος που έχετε ζήσει το Κρατικό Θεάτρο Βορείου Ελλάδος από όλες του τις εκφάνσεις και σε όλες του τις θέσεις. Ποια είναι η πρώτη ανάμνηση που έχετε από το Κ.Θ.Β.Ε.;

Η πρώτη μου ανάμνηση είναι έξω από την δραματική σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. όταν αποφάσισα να δώσω εξετάσεις. Θυμάμαι η σχολή ήταν σε ένα κτίριο στην οδό Αντωνίου Τούσα, στη Χαριλάου. Το περίφημο κτίριο της δραματικής σχολής, το οποίο δυστυχώς μετέπειτα έγινε σουπερμάρκετ, και είναι κάτι που θλίβομαι όταν το σκέφτομαι γιατί έχω την ανάμνηση μιας δραματικής σχολής σε εκείνο το κτίριο. Θυμάμαι να παίρνω τηλέφωνο για να μάθω τα αποτελέσματα των εξετάσεων. Στον πρώτο και στον δεύτερο γύρο των εξετάσεων σήκωνε το τηλέφωνο πάντα ο κύριος Ρήγας, ο οποίος είναι και μέχρι σήμερα, με κάποια ενδιάμεση στάση, ο διευθυντής της σχολής. Τότε ήταν μάλιστα πρώτη του χρονιά στη διεύθυνση. Σηκώνει το τηλέφωνο και του λέω: «Λέγομαι Πελτέκης. Ήθελα να ρωτήσω για τα αποτελέσματα». «Περάσατε κύριε Πελτέκη», μου λέει. Καλούσα πάντα από ένα καρτοτηλέφωνο πάντα έξω από τη σχολή. Έτσι έκανα και στη δεύτερη φάση της εξέτασης. Η απάντηση του ήταν «Περάσατε κύριε Πελτέκη. Σας περιμένουμε και στην τρίτη φάση της εξέτασης». Θυμάμαι ότι άσπρισα, γιατί μέχρι τότε η εξέταση για την δραματική σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. είχε δύο φάσεις. Οπότε τον ρώτησα: «Συγγνώμη δεν είχε δύο φάσεις η εξέταση»; Και απαντάει: «Ναι. Αλλά από φέτος θα έχει τρεις». Τελικά πέρασα και στον τρίτο κύκλο. Αυτή ήταν η πρώτη λαχτάρα και ανάμνηση που θυμάμαι με πολλή αγάπη και πολύ χιούμορ.

Την απόφαση να γίνετε ηθοποιός την είχατε πάρει νωρίς στη ζωή σας.

Όχι, ξεκίνησα κάπου εκεί, μεταξύ πέμπτης και έκτης δημοτικού, να ενδιαφέρομαι γενικότερα για τις παραστατικές τέχνες. Μετά ήμουν σε μία διαρκή αναζήτηση, καθώς δε με ευχαριστούσε τίποτα από ότι έκανα. Αμφιταλαντευόμουν μεταξύ δημοσιογραφίας, φαρμακευτικής και διαφόρων άλλων σκέψεων, όταν, ξαφνικά βρέθηκα με έναν φίλο μου, τον Νικόλα Μαυρουδή, σε μια πρόβα και είπα: «Αυτό θέλω να κάνω στη ζωή μου!» Με το που είδα αυτή την πρόβα κατάλαβα ότι με αυτό θέλω να ασχοληθώ. Και από εκεί και πέρα το έκανα όσο πιο ολοκληρωμένα και ολιστικά θα μπορούσα να το προσεγγίσω σε όλους τους τομείς. Και τους θεωρητικούς και τους πρακτικούς.

Ειλικρινά με εντυπωσιάζει πολύ το πόσο πολυσχιδής είστε. Εκτός από το ότι βρίσκεστε στο τιμόνι του Κ.Θ.Β.Ε. και ετοιμάζεστε να πρωταγωνιστήσετε στον «Κατά φαντασίαν ασθενή» του Μολιέρου, διδάσκετε θέατρο, διδάσκετε εθελοντικά την Ελληνική γλώσσα σε ευπαθείς ομάδες και ταυτόχρονα εκπονείται τη διδακτορική σας διατριβή. Πώς βρίσκετε χρόνο για όλα αυτά;

Νομίζω ότι το μεγαλύτερο ταλέντο μου είναι η διαχείριση του χρόνου. Πιστεύω ότι έχω μια ικανότητα, μάλλον ένα χάρισμα, να μοιράζω και να διαχειρίζομαι πάρα πολύ σωστά το χρόνο. Αυτή τη στιγμή μπορώ να διαχειρίζομαι την καλλιτεχνική διεύθυνση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Κάνω πρόβες για την παράσταση «Κατά φαντασίαν Ασθενή» του Μολιέρου, που θα ανέβει σε σκηνοθεσία του Θοδωρή Αμπαζή. Ταυτόχρονα κάνω το διδακτορικό μου. Ενώ παράλληλα γράφω και ένα βιβλίο. Η αλήθεια είναι πώς δεν κοιμάμαι και πολύ. Είμαι λίγο «εκτός ύπνου» ως άνθρωπος, από μικρή ηλικία, οπότε βοηθάει φαντάζομαι και αυτό.

Τι ακριβώς πραγματεύεται το βιβλίο που γράφετε και τι σας ενέπνευσε για να προχωρήσετε σε αυτή τη συγγραφή;

Πάντα γράφω κάτι. Είτε σε διήγημα. Είτε σε θεατρικό έργο. Είτε σε σειρά. Είτε σε ταινία. Αυτή τη στιγμή αποφάσισα να κάνω μια πρώτη καταγραφή μιας αποτύπωσης της μεθόδου που χρησιμοποιώ στη διδασκαλία της υποκριτικής τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια στις δραματικές σχολές. Μου γεννήθηκε η επιθυμία να καταγράψω κάποια από αυτά τα πράγματα. Είναι η πρώτη φορά που μου συμβαίνει αυτό. Ίσως γιατί πέρασα σε μια έρευνα μιας μεθόδου παραγωγής βιωματικού υποκριτικού αποτελεσματικού μέσω του ψυχοδράματος και της συστημικής. Οπότε μάλλον μου γεννήθηκε η ανάγκη να καταγράψω όλη την προηγούμενη δουλειά που έχει γίνει με έναν τρόπο που ολοκληρώθηκε ένα κεφάλαιο. Όλα αυτά βέβαια, ξέρετε, είναι πράγματα τα οποία πηγαινούν μαζί με την τρέχουσα καθημερινότητα και τη ζωή, οπότε δεν ξέρω πώς θα εξελιχθούν. Το γεγονός είναι ότι έχει ξεκινήσει καταγραφή και μέχρι τώρα προχωράει έτσι απρόσκοπτα.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν σταματάτε να εκπλήσσετε και να μας εντυπωσιάζετε.

Χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί αυτή είναι η δουλειά του θεάτρου. Να εκπλήσσει. Να εντυπωσιάζει και να προχωράει τον άνθρωπο.

Προχωράει όμως πολύ όμορφα και η πορεία σας στο τιμόνι του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Είστε ο πρώτος καλλιτεχνικός διευθυντής ο οποίος εξελέγη μέσα από ανοιχτή διαδικασία. Πώς παίρνετε την απόφαση να δηλώσετε συμμετοχή για την καλλιτεχνική διεύθυνση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος;

Χαίρομαι ιδιαίτερα που είμαι ο πρώτος Καλλιτεχνικός διευθυντής του Κ.Θ.Β.Ε. που εξελέγη μέσα από ανοιχτή διαδικασία. Για αυτό και πραγματικά νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να αποδειχτεί ότι αυτή η επιλογή ήταν και αξιοκρατικά και ουσιαστικά σωστή. Ξεκίνησα την πορεία μου ως ηθοποιός και γαλουχήθηκα στο Κρατικό θέατρο. Μπήκα στη σχολή σε πολύ νεαρή ηλικία. Μόλις τελείωσα, πήρα μια υποτροφία για την Ένωση Θεάτρων Ευρώπης με τον Πίτερ Μπρουκ. Έκανα μια σπουδή εκεί. Ταυτόχρονα ξεκίνησα να σπουδάζω και στο τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών. Και επειδή είμαι γενικότερα αρκετά επίμονος και θέλω τα πράγματα να τα κατανοώ και να τα κατέχω στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, θεώρησα ότι εφόσον αποφάσισα να ασχοληθώ με την τέχνη της υποκριτικής, είναι σημαντικό να μάθω όλες τις πτυχές και τις εκφάνσεις. Έτσι ολοκλήρωσα τις σπουδές μου ως θεατρολόγος στο τμήμα θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών. Στη συνέχεια, ήθελα να ξεκινήσω και ένα διδακτορικό. Όμως υπήρξαν κάποιες δυσμενέστερες τότε συνθήκες στον πανεπιστημιακό κύκλο, αλλά και λόγω των αυξημένων υποχρεώσεων που είχα ως ηθοποιός καθώς δούλευα αρκετά και στο θέατρο και στην τηλεόραση, αποφάσισα να το αφήσω, για ένα διάστημα. Ωστόσο, επειδή πιστεύω απόλυτα στο «γηράσκω αεί διδασκόμενος» και στη διά βίου μάθηση, αποφάσισα να εξελίξω ακόμη περισσότερο τις γνώσεις που είχα αποκτήσει. Ταυτόχρονα εξελισσόμουν και ως άνθρωπος ο οποίος δίδασκε την υποκριτική τέχνη και κάποια άλλα κομμάτια της δραματολογίας και της ιστορίας θεάτρου. Οπότε όταν ολοκληρώθηκε ένας κύκλος όπου ένιωσα αρκετά πλήρης, αισθάνθηκα την ανάγκη να επιστρέψω στη πόλη μου, τη Θεσσαλονίκη, που αγαπούσα, αγαπώ και θα αγαπώ πάντα. Και να προσφέρω αυτό το οποίο θεωρώ ότι έχω κατακτήσει τόσο ως γνώση της δραματικής σχολής, όσο και της θεατρικής τέχνης στο θέατρο που αγάπησα πάρα πολύ, το Κ.Θ.Β.Ε. Έπειτα από μία διαδρομή που έκανα, με θιάσους που δημιούργησα, έργα που σκηνοθέτησα, δημιουργία θεατρικών ομάδων, ερμηνείες ρόλων τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο κατέκτησα γνώσεις τόσο στο θέμα της λειτουργίας της θεατρικής σχολής όσο και της υποκριτικής τέχνης- τόσο σε θέμα ρεπερτορίου όσο και σε θέμα λειτουργίας των αιθουσών και των παραστάσεων- και θεωρούσα ότι όλο αυτό θα ήταν καλό να το επενδύσω στην πόλη μου και στο θέατρο στο οποίο γαλουχήθηκα. Και να δώσω μια νέα πνοή σε αυτό που ήταν πάντα ένας σημαντικός φορέας, μια κοιτίδα πολιτισμού της Βόρειας Ελλάδας, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Θέλησα λοιπόν να επενδύσω τη γνώση και την εμπειρία μου, ώστε να συνδράμω κι εγώ με ότι μέσα κατείχα στην καλύτερη ανάδειξη του πολιτιστικού οργανισμού.

Είναι γεγονός ότι ήδη από τους πρώτους μήνες της θητείας σας υπάρχει μια τεράστια άνοδος στα εισιτήρια του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος που μας παρουσιάζει ένα εντυπωσιακά πολυμορφικό πρόγραμμα. Πώς καταφέρατε να γεμίσετε και πάλι τις αίθουσες;

Νομίζω ότι η αγάπη και η γνώση αυτού του αντικειμένου οδηγούν σε κάποιες επιλογές, τις οποίες από ότι φαίνεται εκ του αποτελέσματος, τις στήριξε και ο κόσμος. Το πίστευα πάρα πολύ. Απλώς, ξέρετε, με αυτά τα πράγματα ούτε μπορείς να είσαι σίγουρος, ούτε διακατέχομαι από αλαζονεία και υπεροψία. Οπότε είπα ότι θα κάνω ότι καλύτερο μπορώ αυτή τη στιγμή, μαζί με τους καλλιτεχνικούς συνεργάτες, για να υπηρετήσω το Κρατικό θέατρο Βορείου Ελλάδος. Θέλησα να ανοίξω μια βεντάλια παραστάσεων που θα εμπεριέχει από ένα πιο ποιοτικό, μέχρι ένα λαϊκό- εντός εισαγωγικών- θέαμα. Γιατί θεωρώ ότι και το «λαϊκό θέαμα» μπορεί να είναι ποιοτικό. Θεωρώ ότι όλα τα θεάματα που φιλοξενούμε είναι ποιοτικά. Οι επιλογές αυτές έγιναν με βάση μιας σκέψης νόστου και των πραγμάτων που ζούμε καθημερινά. Δόθηκε η σκυτάλη στους δημιουργούς για να προτείνουν και οι ίδιοι με τη σειρά τους πράγματα τα οποία θα θέλανε να διαπραγματευτούνε. Θεωρώ ότι αυτό είναι μια πολύ ουσιαστική και σωστή μέθοδος. Διότι οι πραγματικοί καλλιτέχνες, τους οποίους πάντα εκτιμούσα, και στους οποίους ακριβώς απευθύνθηκα λόγω της εκτίμησης μου προς αυτούς, πάντα όταν θέλουν να πούνε κάτι αυτο είναι ουσιαστικό. Θεωρώ λοιπόν, ότι αυτός είναι ο τρόπος για να χτιστεί ένα ρεπερτόριο το οποίο να έχει τόσο πρακτική όσο και ουσιαστική αξία. Γιατί όταν η επιλογή γίνεται έπειτα από ένα brainstorming μεταξύ ενός συντονιστή -ενός μαέστρου αν προτιμάτε- που συζητά μαζί με τους ανθρώπους που θα συμμετάσχουν στην ενορχήστρωση αυτής της ορχήστρας για το ρεπερτόριο, το αποτέλεσμα θα είναι πολύ ουσιαστικό και σημαντικό. Γι' αυτό και οι παραστάσεις του Κ.Θ.Β.Ε. τυγχάνουν αυτής της

αποδοχής και της προσέλευσης του κοινού και ταυτόχρονα λαμβάνουν και πολύ ωραίες κριτικές από σχεδόν όλες τις πλευρές, πλην ορισμένων εξαιρέσεων. Οι οποίες μπορεί να προέρχονται είτε από αντίθετες απόψεις, είτε ακόμα και από εμπάθεια. Αλλά και «περί ορέξεως κολοκυθόπιτα» που λέει ο λαός είναι και αποδεκτό, πλήρως θεμιτό.

Πώς αντιδράτε απέναντι σε μία άσχημη κριτική;

Εγώ είμαι πολύ υπέρ της ουσιαστικής κριτικής και το έχω πει μάλιστα από καιρό. Δεν έχω κανένα πρόβλημα να γίνει μια κριτική για κάτι που θα ανέβει στο θέατρο. Ίσα ίσα εάν η κριτική είναι ουσιαστική, με επιχειρήματα και θέλει να πει κάτι ουσιαστικό, βοηθάει στο να γίνουμε καλύτεροι. Εάν όμως είναι εμπαθής και έχει να κάνει με άλλα πράγματα, απλώς με αφήνει αδιάφορο.

Πάντως η πλειοψηφία των κριτικών για το νέο πρόγραμμα του Κ.Θ.Β.Ε είναι διθυραμβικές. Τι θα δούμε στο νέο πρόγραμμα;

Το πολυμορφικό πρόγραμμα του Κ.Θ.Β.Ε. συνεχίζεται και τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο. Το «**Όποιος Θέλει να Χωρίσει να Σηκώσει το Χέρι**» του Γιώργου Καπουτζίδη θα παρουσιάζεται στο Βασιλικό Θέατρο μέχρι και την Κυριακή 5 Μαρτίου. Ο «**Ερωτόκριτος**», το κλασικό αριστούργημα του Βιτσέντζου Κορνάρου “ανεβαίνει” στο θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών έως την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου. Οι «**Εχθροί**» του **Ισαάκ – Μπάσεβιτς Σίνγκερ** σε σκηνοθεσία Στάθη Λιβαθινού, σε νέα δραματουργική επεξεργασία δική του και σε καινούργια μετάφραση κάνουν πρεμιέρα στις 10 Μαρτίου, στο θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Πρόκειται για ένα υπέροχο κείμενο του νομπελίστα Σίνγκερ, που αφορά την Ισραηλιτική Κοινότητα, αλλά φυσικά αφορά ταυτόχρονα και ολόκληρη την ανθρωπότητα. Είναι μια υπέροχη ιστορία. Ένα

καταπληκτικό μυθιστόρημα, το οποίο ο Στάθης Λιβαθινός υπόσχεται να μας μεταδώσει με μία δραματουργική επεξεργασία συγκλονιστική. Στις 24 Μαρτίου θα κάνει πρεμιέρα ο **«Επιθεωρητής» του Νικολάι Γκόγκολ** σε σκηνοθεσία του Γιάννη Κακλέα. Ένα υπέροχο έργο, με έναν καταπληκτικό σκηνοθέτη. Ένα κλασσικό αριστούργημα, με τη μοναδική ματιά του Γιάννη Κακλέα. Την Παρασκευή 17 Φεβρουαρίου κάνει πρεμιέρα στο Μικρό Θέατρο της Μονής Λαζαριστών, σε σκηνοθεσία Χρήστου Θεοδωρίδη, το έργο της Λούλας Αναγνωστάκη: **«Σ' εσάς που με ακούτε»**. Ο Χρήστος Θεοδωρίδης είναι ένας άνθρωπος, “γέννημα-θρέμμα” του Κ.Θ.Β.Ε. Απόφοιτος του, με τρομερές επιτυχίες τα τελευταία χρόνια στο σύγχρονο θέατρο. Επίσης, έρχεται αρχές Μαρτίου ο **«Κατά φαντασίαν Ασθενής»** σε σκηνοθεσία Θοδωρή Αμπαζή, όπου και εγώ θα έχω τον ρόλο του «Αργκάν». Είναι η τρίτη φορά που ασχολούμαι με το συγκεκριμένο κείμενο του Μολιέρου ως ηθοποιός. Την προηγούμενη είχα το ρόλο του «Κλεάνθη», του νεαρού εραστή, με τον Γιώργο Κωνσταντίνου να πρωταγωνιστεί. Ενώ την πρώτη φορά έκανα έναν από τους γιατρούς που ανακηρύσσουν γιατρό τον «Αργκάν» με τον Διονύση Καλό, τον αείμνηστο πρωταγωνιστή. Και τώρα, ήρθε η σειρά μου να υποδυθώ και εγώ αυτό τον ρόλο.

Τι καινούργιο ανακαλύψατε στο κείμενο του Μολιέρου αυτή, την τρίτη φορά, που ασχολείστε μαζί του, πλέον υποδυόμενος τον «Αργκάν»;

Είμαι ακόμα στη διαδικασία της ανακάλυψης. Επομένως, θα απαντήσω όταν ξεκινήσει η παράσταση και θα είναι και μια ωραία αφορμή να ξανά βρεθούμε.

Πώς πήρατε την απόφαση να ανεβείτε και στην θεατρική σκηνή, όντας ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και να ενσαρκώσετε το συγκεκριμένο ρόλο στο κλασικό αριστούργημα του Μολιέρου;

Καταρχάς λατρεύω τον Μολιέρο. Και οι συγκυρίες ήρθαν έτσι ώστε να είναι η τρίτη φορά που θα παίξω σε αυτό το κείμενο. Και αυτή τη φορά τυγχάνει ταυτόχρονα να είμαι και στο τιμόνι αυτού του μεγάλου καραβιού που λέγεται: Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Το αποφάσισα για δύο λόγους: Ο πρώτος ήταν η επιμονή του Θοδωρή Αμπαζή, ο οποίος επέμενε πραγματικά πολύ, ενώ του έλεγα ότι δεν είμαι σίγουρος αν πρέπει να παίξω-παρόλο που το ήθελα και εγώ πολύ. Και αυτό γιατί δεν ήμουν σίγουρος αν μπορούσαν να συνδυαστούν οι δύο μου ιδιότητες. Με την αγάπη και την επιμονή του Θοδωρή, όμως που με διαβεβαίωσε ότι θα γίνουν όλα με έναν τρόπο που θα μπορώ να ανταπεξέλθω, κάμφτηκαν οι ενδοιασμοί μου. Επίσης σκέφτηκα ότι την περίοδο που θα ανέβει το έργο θα κλείνω ένα χρόνο στην καλλιτεχνική διεύθυνση του Κ.Θ.Β.Ε. Και για έναν ηθοποιό είναι αρκετό διάστημα για να απέχει από τη σκηνή. Τέλος, θεώρησα ότι θα ήταν καλό να κάνω το πρώτο βήμα και με τη βασική μου ιδιότητα, αυτή του ηθοποιού, και να συνδράμω και εγώ στο νέο πρόγραμμα του Κ.Θ.Β.Ε., παρουσιάζοντας τη δουλειά μου όχι μόνο ως καλλιτεχνικός διευθυντής, αλλά ως ηθοποιός-καλλιτεχνικός διευθυντής και να βοηθήσω και πρακτικά την όλη αυτή συνθήκη την οποία προσπαθώ να δημιουργήσω: Να μπει όσο το δυνατόν περισσότερος κόσμος στις αίθουσες και να δει όσο το δυνατόν καλύτερο θέαμα.

Ο «Κατά φαντασίαν ασθενής», αν και γράφτηκε το 1673, μοιάζει ένα έργο πιο επίκαιρο από ποτέ. Τι κάνει το αυτό το έργο του Μολιέρου τόσο διαχρονικό;

Είναι καταπληκτικό το πόσο επίκαιρο είναι το έργο αυτό. Αρκεί να αναλογιστούμε το τελευταίο συμβάν με τον ψευτογιατρό, ο οποίος οδήγησε κάποιους ανθρώπους στη δυστυχία. Είναι τόσο σημερινός ο Μολιέρος. Μιλάει μέσα στο κείμενο για όλα αυτά τα

πράγματα που συμβαίνουν σήμερα και είναι σαν γράφτηκε χτες. Επίσης η σκηνοθετική ματιά του Θοδωρή Αμπατζή το κάνει ακόμα πιο διαχρονικό και πολύ πιο κοντά στα “καθ’ ημάς”.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αντικατοπτρίζεται μία σύγκρουση της επιστημονικής αυθεντίας με τον ανθρώπινο φόβο του θανάτου και της ασθένειας;

Ακριβώς. Μέσα στο κείμενο υπάρχει και όλο αυτό που ζήσαμε τα προηγούμενα δύο χρόνια, με την πανδημία. Πραγματικά νομίζω ότι ήτανε σχεδόν απαραίτητο να παιχτεί το έργο αυτό.

Είστε ένας διαμετρικά αντίθετος χαρακτήρας από τον ιδιότροπο και υποχόνδριο «Αργκάν». Αυτό ήταν που σας ώθησε να θέλετε να υποδυθείτε το συγκεκριμένο ρόλο;

Γενικότερα, ένας ηθοποιός πρέπει να είναι ανοιχτός στο «σημείο μηδέν» του, για να μπορεί να προσεγγίσει και να δειτε οποιαδήποτε δυναμική που θα τον οδηγούσε προς οποιαδήποτε νέα κατεύθυνση. Αυτή είναι και η μαγεία του θεάτρου και της υποκριτικής τέχνης για τον ηθοποιό: ότι όντας ένα πλάσμα το οποίο θα μπορούσε δυνητικά να εμπεριέχει τα πάντα, σου δίνεται η δυνατότητα να εξερευνήσεις μέσα από μια σειρά χαρακτηριστικών, που θα μπορούσες να τα έχεις – ή όχι- ανάλογα με τις συνθήκες στις οποίες θα τύχουν ή θα συμβούν στην ζωή σου, από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, την οικογένεια, την παιδεία, την κοινωνία. Από όλες αυτές τις συνιστώσες που μας κάνουν να είμαστε στη διαδρομή μας αυτό που λέμε: “άνθρωπο”, “οντότητες”, “προσωπικότητες” και “υπάρξεις”. Και για αυτόν ακριβώς το λόγο έχει ενδιαφέρον οτιδήποτε δεν είναι τόσο κοντά στην προσωπικότητά μας. Επομένως χαίρομαι πολύ για αυτό που είπατε. Γιατί σημαίνει ότι η προσωπικότητά μου τείνει στο να είναι αρκετά “ουδέτερη”, με την έννοια της υποκριτικής, ώστε να μπορώ να προσεγγίσω τελείως διαφορετικά πράγματα. Και αυτός είναι και ο στόχος ενός ηθοποιού στην διαδρομή προς την ολοκλήρωση του.

Σας απολαύσαμε σε έναν ακόμα διαμετρικά αντίθετο ρόλο στο «Maestro» του Χριστόφορου Παπακαλιατη, εκεί όπου υποδυθήκατε τον βίαιο πατέρα του «Χαράλαμπου», παρουσιάζοντας τον τρόπο που η βία γεννά βία.

Κάθε μορφή τέχνης και ιδίως η τέχνη του θεάτρου, που δημιουργήθηκε εκεί στον 4^ο με 5^ο π.Χ. αιώνα, από την τρομερά γρήγορη εξέλιξη μιας πεντηκονταετίας, στην οποία ο άνθρωπος συνειδητοποίησε το πέρασμά του από τον «άνθρωπο-μυς», στον «άνθρωπο-μυαλό» βοηθά τον άνθρωπο να εξελιχθεί. Επειδή ο άνθρωπος δεν μπορούσε να κατανοήσει όλη αυτή την ταχύτητα των αλλαγών που γινόταν στη διάνοηση του, εφηύρε εκείνη την περίοδο το θέατρο για να μπορέσει να βλέπει αυτό που του συμβαίνει. Να παρίσταται και να μπορεί να κατανοεί τα πράγματα μέσα από αυτό. Να δημιουργεί δηλαδή μια νομολογική-κοινωνική γνώση, η οποία θα τον βοηθούσε να συνειδητοποιήσει τι ακριβώς του συμβαίνει σε αυτή την τεράστια και πολύ γρήγορη μετάλλαξη την οποία υπέστη. Αυτό, λοιπόν, οδήγησε το θέατρο να είναι τόσο αναγκαίο ακόμη και σήμερα. Όπως και φυσικά κάθε μορφή έκφρασης και τέχνης. Αλλά το θέατρο είναι πρώτιστη ανάγκη για τον άνθρωπο. Γιατί αφενός είναι μια τέχνη που εμπεριέχει όλες τις υπόλοιπες τέχνες. Και αφετέρου είναι η τέχνη η οποία άπτεται κυρίως της ανθρώπινης ύπαρξης και αυτού που ονομάζουμε ψυχή, όπως ο καθένας, μπορεί να το αντιληφθεί. Θεωρώ λοιπόν ότι είναι μία τεράστια πολυτέλεια για το ανθρώπινο είδος που κατέκτησε την τέχνη του θεάτρου. Γιατί είναι μια τέχνη που μπορεί να μας κάνει να προχωράμε παρακάτω. Και αυτό είναι το γνώρισμα της ανωτερότητας του ανθρώπινου είδους έναντι κάποιων άλλων μορφών ζωής: ότι μπορούμε και εξελισσόμαστε και προσαρμοζόμαστε σε οτιδήποτε. Για αυτό και ο Homo Sapiens κατάφερε να επικρατήσει των υπολοίπων επτά-οκτώ συγγενικών ειδών του και να είναι αυτή τη στιγμή μοναδική επιζώσα μορφή ανθρώπινου είδους, στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας και να ελέγχει τα πάντα.

Δυστυχώς όμως κάποιες φορές παρεμβαίνουμε παραπάνω από όσο πρέπει στη φύση με καταστροφικά αποτελέσματα. Με εξέπληξε θετικά το γεγονός ότι μέσα στο όραμα σας για το Κ.Θ.Β.Ε. έχετε συμπεριλάβει και τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Δε μπορεί να ασχολούμαστε με τον πολιτισμό και να μην εμπεριέχει αυτός ο πολιτισμός όλα τα πολιτικά και πολιτιστικά εκείνα στοιχεία τα οποία μας προστατεύουν και μας εξελίσσουν ως κοινωνία και ως ανθρώπινη φύση. Πλέον έχουμε κατανοήσει, οι περισσότεροι, αν όχι όλοι-όπως θα έπρεπε- ότι ο τρόπος ζωής και η καθημερινότητά μας έχουν επιπτώσεις στο πλανήτη αυτόν, ο οποίος μας φιλοξενεί. Θα πρέπει κάποια στιγμή να αναδιαρθρωθεί και να αλλάξει αυτό ώστε να μπορέσει ο πλανήτης μας να είναι φιλόξενος για πολύ περισσότερο καιρό. Πήραμε ένα πολύ μικρό παράδειγμα τον καιρό της πανδημίας, που ο κόσμος για ένα-δύο μήνες ησύχασε από τις δραστηριότητές του. Τότε η γη μας ξαναβρήκε κάποιους πολύ ωραίους ρυθμούς. Θεωρώ ότι πλέον είμαστε -και πρέπει να είμαστε- όλοι ευαισθητοποιημένοι σε σχέση με τη βιωσιμότητα του πλανήτη. Και ο καθένας μας, από το “μετερίζι” του, πρέπει να δώσει τη γραμμή και τις λύσεις εκείνες ώστε η βιώσιμη ανάπτυξη να γίνει κάποια στιγμή πράξη και πραγματικότητα. Δεν θα μπορούσε λοιπόν να λείπει από ένα τόσο μεγάλο πολιτιστικό φορέα, όπως είναι το Κ.Θ.Β.Ε., η τακτική αυτή. Είμαστε σε μια κατεύθυνση για να κάνουμε ότι περισσότερο και καλύτερο μπορούμε για να οδηγηθούμε προς το μηδενικό αποτύπωμα

Σε λίγες μέρες συμπληρώνετε αισίως ένα χρόνο στο τιμόνι του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Ποιος είναι ο απολογισμός σας για αυτόν τον πρώτο χρόνο;

Είναι έτσι ένας πολύ ενδιαφέρων χρόνος. Με πάρα πολλές διακυμάνσεις. Με συνειδητοποίηση θετικών και αρνητικών. Προσπαθώ να σκέφτομαι ότι υπερτερούν τα θετικά. Το μεγάλο θετικό, όπως το ορίσατε και εσείς από την αρχή, είναι η μεγάλη προσέλευση του κόσμου. Το αγκάλισμα των παραστάσεων από το κοινό της Θεσσαλονίκης. Επίσης στα θετικά συγκαταλέγονται η δημιουργία κάποιων εσόδων, τα οποία και είναι απαραίτητα για να λειτουργεί το θέατρο μας καλύτερα και χωρίς απαραίτητα την πλήρη υποστήριξη του από την κρατική μέριμνα- η οποία φυσικά και το στηρίζει γιατί ένας κρατικός φορέας δεν μπορεί να λειτουργήσει αλλιώς. Πρέπει να υποστηρίζεται για να μπορεί να παράξει καλλιτεχνικό έργο. Για να μπορεί δίνει δουλειά και χώρο σε νεότερους, αλλά και σε μεγαλύτερους δημιουργούς χρειάζεται να έχει κάποιες «ανέσεις» οικονομικές μέσα στην πολύ δύσκολη, ομολογουμένως, περίοδο που διανύουμε, τα τελευταία δέκα-δώδεκα χρόνια, τόσο με την οικονομική κρίση, όσο και με την πανδημία. Η τέχνη και ο πολιτισμός είναι απαραίτητα για τον άνθρωπο. Εξίσου απαραίτητη με το πετρέλαιο και τις πρωτεύοντας πρώτες ύλες. Θέλουμε να έχουμε εξασφαλισμένες τις πρώτες ύλες, αλλά δεν πρέπει να παραμελούμε και την ψυχική μας υγεία και την ψυχική μας τροφή, την οποία όλοι έχουμε ανάγκη και την οποία μας προσφέρει η τέχνη. Πολλές φορές ξεχνάμε ότι την έχουν ανάγκη την τέχνη. Η τέχνη μας βοηθάει και συνδράμει και αυτή μαζί με τα με την υλιστική πλευρά μας να μπορέσουμε να είμαστε πιο ολοκληρωμένοι. Οπότε θεωρώ ότι η μεγάλη μου χαρά είναι η μεγάλη προσέλευση και οι γεμάτες αίθουσες. Και θεωρώ ότι υπάρχει ακόμα πολύ περισσότερος χώρος για δράσεις. Επομένως ζητώ και ευελπιστώ και στη στήριξη κάποιων χορηγών, ανθρώπων που αγαπούν την τέχνη, την πόλη και το θέατρό μας. Τους περιμένουμε να έρθουν και αυτοί κοντά μας και να συνδράμουν σε αυτή την μεγάλη προσπάθεια αναγέννησης και επανεκκίνησης του θεάτρου, που γίνεται μετά από δυόμιση τραγικά χρόνια για την τέχνη. Για να μπορούμε να δώσουμε το καλύτερο δυνατό για τους συνανθρώπους μας και τους συμπολίτες μας. Και να μπορέσουμε να εξελίξουμε και να βγάλουμε και προς τα έξω ένα από τα μεγαλύτερα αγαθά του πολιτισμού μας: το πολιτιστικό μας προϊόν. Η Ελλάδα πρέπει να είναι περήφανη για τον πολιτισμό και το πολιτιστικό της προϊόν. Και είναι ανάγκη να βγει αυτό το προϊόν προς τα έξω. Να ταξιδέψει στην Ευρώπη και στον κόσμο. Έχουμε την τιμή να έχουμε την αρχαία ελληνική γραμματεία, το απαύγασμα του δυτικού πολιτισμού. Πρέπει να κάνουμε ξανά κατανοητό προς όλες τις κατευθύνσεις, ότι είναι μια δική μας παρακαταθήκη. Μια δική μας κληρονομιά που τη μοιραζόμαστε και την δίνουμε απλόχερα σε όλο τον κόσμο.

Έχετε προχωρήσει σε ενέργειες «εξαγωγής» του πολιτιστικού μας προϊόντος;

Βέβαια! Αλλά, δυστυχώς είναι δύσκολα τα πράγματα. Ελπίζω ότι θα πάμε καλύτερα και ευελπιστώ ότι θα υπάρξει και η κρατική μέριμνα από το υπουργείο ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε ακόμη μεγαλύτερα βήματα ως προς την εξωστρέφεια για τη διάδοση του αρχαίου ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού.

INFO:

Δείτε αναλυτικά όλο το πρόγραμμα των παραστάσεων του Κ.Θ.Β.Ε

[Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος – Πρόγραμμα Παραστάσεων \(ntng.gr\)](http://ntng.gr)

INFO:

«Ο κατά φαντασίαν ασθενής» του Μολιέρου

Μετάφραση: Ιωάννης Πολέμης

Σκηνοθεσία: Θοδωρής Αμπαζής

Θέατρο Μονής Λαζαριστών (Σκηνή Σωκράτης Καραντινός)

Συντελεστές:

Μετάφραση: Ιωάννης Πολέμης

Σκηνοθεσία: Θοδωρής Αμπαζής

Σκηνικά – κοστούμια: Ελένη Μανωλοπούλου

Μουσική: Νίκος Κυπουργός

Επιμέλεια κίνησης: Ηλέκτρα Καρτάνου

Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου

Βοηθός σκηνοθέτη: Εύη Σαρμή

Βοηθός σκηνογράφου – ενδυματολόγου: Έμιλυ Κουκουτσάκη

Οργάνωση παραγωγής: Εύα Κουμανδράκη

Παίζουν οι ηθοποιοί: Αντώνης Αντωνάκος (κύριος Μπονφουά, κύριος Φλεράν), Φίονα Γεωργιάδη (Αγγελική), Τζωρτζίνα Δαλιάνη (Τουανέττα), Δημήτρης Διακοσάββας (Θωμάς Διαφουαρούς), Νίκος Καπέλιος (κύριος Πυργκόν), Θάνος Κοντογιώργης (Βεράλδος), Πέρης Μιχαηλίδης (κύριος Διαφουαρούς), Βασίλης Παπαδόπουλος (Κλεάνθης), Πολυξένη Σπυροπούλου (Μπελίνα), Γλυκερία Ψαρρού (Λουίζα)

Χορός νοσοκόμων: Σταυρούλα Αραμπατζόγλου, Νατάσσα Δαλιάκα, Ζωή Ευθυμίου, Χρύσα Ζαφειριάδου, Ηλέκτρα Καρτάνου, Εύη Κουταλιανού, Χριστίνα Κωνσταντινίδου, Ελένη Μισχοπούλου, Βιβή Μισίτσκα

Στο ρόλο του Αργκάν (σε διπλή διανομή): Αστέριος Πελτέκης – Γρηγόρης Παπαδόπουλος

Μουσικός επί σκηνής: Ιάσων Μπλέτσας (πιάνο)

Ώρες παραστάσεων

Τετάρτη: 19:00

Πέμπτη – Παρασκευή: 21:00

Σάββατο: 18:00 & 21:00

Κυριακή: 19:00

Προπώληση: ntng.gr | viva.gr | 11876